

Pripravila:
Anamarija Rok
Foto: Miha Bratina

INTERVJU Sanja Premrn

UMIRJENA ARHITEKTURA, KI SE POČASI PRILJUBI

SANJA PREMRN JE ARHITEKTA, KI NAS ŽE DALJ ČASA NAVDUŠUJE S SVOJIMI PROJEKTI, MED KATERIMI ŠE POSEBEJ IZSTOPAJO PRENOVE STARIH KAMNITIH HIŠ NA PRIMORSKEM. NJENO DELO ZAZNAMUJE PREPLET TRADICIJE, ČAROBNE PREPROSTOSTI IN ELEGANTNE SVEŽINE, ZA KATEREGA JE LANI PREJELA TUDI ZLATI SVINČNIK. SANJA, KI JE ODRAŠČALA V OBJEMU ZNAČILNE PRIMORSKE VASICE, JE ŽE OD MALEGA UŽIVALA V OPAZOVANJU STARIH KAMNITIH HIŠ. TO, DA BI PONOVO ZAŽIVELE, JE BILA ENA IZMED NJENIH VEČJIH ŽELJ, ZATO NAS NE ČUDI, DA ŠE DANES NEIZMerno UŽIVA V PROJEKTIH, KI HIŠAM S SODOBNIM IN BREZČASNIM OBLIKOVANJEM POVRNEJO NEKDANJO LEPOTO. VEČ O NJENEM DELU SI PREBERITE V NADALJEVANJU.

V REVIJI HAUSBAU SMO V PRETEKLIH ŠTEVILKAH ŽE OBJAVILI NEKAJ VAŠIH PROJEKTOV, KI VEDNO IZŽAREVAJO BREZČASNO ELEGANCO. KAKŠNIM NAČELOM SLEDITE PRI OBLIKOVANJU PROSTOROV?

Brezčasno je moj najljubši pridevnik, tako da hvala za tak opis mojih projektov. Ne vem, če imam izdelana načela, ki bi se jih držala. Ko imam proste roke, me nese po svoje in spreminjam barve ter materiale, dokler nisem z videzom zadovoljna. Prostore najprej oblikujem tlorisno, ampak pravo podobo dobijo šele, ko naredim vizualizacijo. Pri realizaciji se seveda še marsikaj spremeni, ampak točno vemo, kaj želimo doseči. Mislim, da sem pri oblikovanju na splošno precej zadržana. Nisem pristaš prostorov, ki ob prvem srečanju naredijo velik vtis, ker se mi zdi, da se takih hitro naveličamo. Raje imam umirjeno arhitekturo, ki se ti počasi priljubi. Prav tako vedno bolj

cenim unikatne po meri narejene kose, kar včasih otežuje moje delo, saj se pri vsakem projektu trudim uporabiti kakšen nov material ali obdelavo. Ampak mislim, da se na koncu trud izplača, saj je rezultat bolj zanimiv.

IZJEMNO RADI DELATE Z NARAVNIMI MATERIALI. VIDIMO OGROMNO LESA IN KAMNA, PA TUDI DRUGIH ORGANSKIH DOTIKOV. ZAKAJ SO VAM TI ELEMENTI TAKO PRI SRCU?

Poleg tega, da naravni materiali manj obremenjujejo okolje, se tudi lepše starajo in so prijetnejši na dotik. Moji prvi projekti so bili prenove notranjih

prostorov in kmalu sem opazila, da smo se vsega umetnega želeli čim prej znebiti. Če pa so bili kosi opreme iz masivnega lesa ali kamniti, skratka kakovostni, smo jih lahko samo obnovili in ponovno uporabili. Na tak način dosežemo bolj enkratno in osebno podobo, k čemur vedno bolj težim.

ZA SABO IMATE ŽE KAR NEKAJ PRENOV KRAŠKIH HIŠ IN DOMAČIJ. KAJ VAM JE PRI NJIH NAJBOLJ VŠEČ IN KAKO SE RAZLIKUJEJO OD KLASIČNIH PRENOV?

Kraške oziroma primorske hiše so mi res najbolj blizu, verjetno zato, ker jih že vse življenje opazujem. Všeč so mi, ker so

preproste in skladne, brez nepotrebnih elementov. Taka je vsa vernakularna arhitektura, zato mi je ljubše prenavljati starejše objekte. Če kot klasično prenovo razumemo prenovo hiš, ki niso kamnite, je to običajno večji izziv, saj so te hiše večinoma manj očarljive, velikokrat so tudi prevelike in razmerja preprosto niso prava. V mislih imam gradnjo iz sedemdesetih

ali osemdesetih let prejšnjega stoletja, pa tudi pozneje se je veliko gradilo ne tako premišljene hiše. Za notranjost se sicer najde rešitev, včasih že z manjšimi posegi, medtem ko se neskladja na zunanosti malo težje popravlja. Lahko sicer prebarvamo fasado, zamenjamo kritino in stavbno pohištvo, a včasih tudi to ni dovolj.

JE BIL KAKŠEN PROJEKT ZARADI SLABE OHRANJENOSTI OBSTOJEČE STAVBE ŠE POSEBNO TEŽAVEN?

Skoraj pri vsaki prenovi kamnitega objekta pride do vprašanja smiselnosti prenove, kar je sicer prav. Običajno se potrudimo in nam uspe. Se je pa že zgodilo, da se je pri večanju odprtin kamnit zid preveč porušil in smo se morali sprijazniti z rušitvijo celotnega objekta, ker rekonstrukcija preprosto ni bila več mogoča.

ZA INTERJER KERAMIČNEGA STUDIA STE NEDAVNO PREJELI TUDI ZLATI SVINČNIK. KAKŠNI SO OBČUTKI?

Med študijem arhitekture se nisem prav izkazala in v opravljene naloge nisem vlagala pretiranega truda, tako da so bile tudi ocene in pohvale profesorjev

temu primerne. Ko sem svoj poklic začela opravljati samostojno, so se spremenile tudi ambicije. V vsak projekt je vložena veliko truda, tako da si potem res vesel, ko dobiš pohvalo istih profesorjev oziroma stroke. Res pa je tudi, da je za interjer v studiu v veliki meri zaslužna naročnica. Anja je namreč umetnica in prav lahko bi bila tudi arhitektka. Če ne bi bil zlat, bi dala svinčnik na pol!

ZA INVESTITORICO STE POLEK STUDIA ZASNOVALI TUDI STANOVANJE. GRE

ZA VIZUALNO DRUGAČEN, A NIČ MANJ OBČUDOVANJA VREDEN PROJEKT. KAJ JE VODILO OBLIKOVANJE OBEH IN KJE JE NJUNO OBLIKOVNO STIČIŠČE?

Pri opremitvi stanovanjskega dela smo se z gledovali po zgodovini stavbe. Glede na to, da je bila zgrajena v neoklasicističnem slogu, se nam je zdelo jasno, da bo parket položen v ribjo kost, omarice bodo profilirane. Želeli smo neko sodobno klasiko.

Pri studiu, ki je barvno in tudi oblikovno

pravo nasprotje stanovanja, smo si dovolili več svobode. Anja je želela bolj surove materiale in čim bolj naraven videz prostora, saj je tudi njena keramika taka. Stičišče obeh prostorov je verjetno pristop k oblikovanju: oprema naj bo primerna širšemu prostoru, v katerem se nahaja, in funkciji, ki se bo v njej opravljala.

KAKŠNIH PROJEKTOV SE NAJRAJE LOTITE IN KAKŠNIH SI ŽELITE V PRIHODNOSTI? JE MED ZAKLJUČENIMI PROJEKTI TUDI NAJLJUBŠI?

Skoraj vseh projektov se lotim z veseljem, potem me pa včasih pri projektiranju to veselje tudi mine ali pa se še okrepi, odvisno od sodelovanja z naročnikom. Mogoče bi si v prihodnosti

želela še bolj drugačnih, enkratnih projektov. Idealno bi bilo naročilo za kakšen bivak ali pa kakšno sodobno osamljeno hišo v naravi, v celoti kamnito ali leseno. Glede najljubših projektov pa lahko rečem, da grem še vedno zelo rada v degustacijsko sobo v

Pasjem repu, svoj prvi projekt, ali pa v Tonco – prvi projekt, katerega naročnik ni bil moj brat. Daleč pa seveda vse prekaša lastna hiša, v katero sva z Luko vložila ogromno truda in bo prav kmalu točno taka, kot sva si jo zamislila.

ZA SUSTINNO STE OBLIKOVALI TUDI ČUDOVITO BETONSKO LUČ IN MIZICO. IMATE V PRIHODNOST ŽELJO OBLIKOVATI TUDI VEČ POHIŠTVA?

Hvala, me veseli, da vam je všeč. Pri oblikovanju sem zelo uživala in bi z veseljem ustvarila še kakšen kos. Sicer skoraj pri vsakem projektu oblikujem tudi pohištvo, ampak to je bila prav posebna naloga, saj ni nastala z mislijo na neki določen prostor. Mogoče pa sem imela v podzavesti svojo jedilnico, saj smo na koncu ugotovili, da bo prav ta 50-kilogramska betonska luč najprimernejša za v našo hišo. Največje veselje je, ko opazuješ nastajanje nečesa, kar si si zamislil in sprojektiral ali oblikoval, pa naj bo to hiša ali luč.

